

“อิม”

ที่ไม่ใช่ “อิมท้อง” หรือ “อิมอกอิมใจ”

บันทึกการชุมนุมของชาวนาในวันอังคารที่ 25 กุมภาพันธ์ 2557
ที่กระทรวงพาณิชย์และที่หน้ากองทัพอากาศดอนเมือง

บัญชา ธนบุญสมบัติ

buncha2509@gmail.com

www.facebook.com/buncha2509

081-42-42-010

ตีพิมพ์ใน หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ เซ็คชั่นเสาร์สวัสดิ์ คอลัมน์ Event Horizon

เสาร์ 8 มีนาคม 2557

การประชุมของชาวนาในวันอังคารที่ 25 กุมภาพันธ์ 2557 ที่กระทรวงพาณิชย์และที่หน้ากองทัพอากาศดอนเมืองเป็นเหตุการณ์สำคัญอีกเหตุการณ์หนึ่ง ผมจึงสวมวิญญาณนักข่าวพลเมือง(สมัครเล่น) ไปสังเกตการณ์ และได้บันทึกเรื่องราวที่ได้รับทราบเอาไว้

ผมไปถึงกระทรวงพาณิชย์ประมาณ 8 น. ตอนนั้นชาวนาส่วนใหญ่กำลังกินข้าวเข้ากันอยู่ ส่วนจอภาพที่ฉายในที่ชุมนุมก็เปิดทีวีช่องหนึ่งซึ่งกำลังรายงานข่าวประจำวัน ชาวนาในวันนั้นมาจากกาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี ลพบุรีและพิจิตร เป็นต้น แต่คราวนี้ ผมได้คุยกับชาวนาจากกาญจนบุรีเป็นหลัก

หลังจากเดินเก็บภาพทั่วไปของพื้นที่ชุมนุม เช่น บริเวณหน้าเวที ใต้รั้วบริจาค พื้นที่รับอาหารและเครื่องดื่ม และโรงครัว ได้สักครึ่งชั่วโมง ผมก็ทำใจกล้าๆ ถอดรองเท้าเดินเข้าไปหาชาวนากลุ่มหนึ่งที่กำลังนั่งคุยกันอยู่กึ่งกลางที่ชุมนุม โดยแนะนำตัวและบอกว่ามาให้กำลังใจและขออนุญาตพูดคุยด้วย

คุณป้าสำลี รุ่งเรือง อายุ 61 ปี ชาวนา ต.หนองขาว อ.ท่าม่วง จ.กาญจนบุรี มีลูก 2 คน (อายุ 36 และ 30 ปี) สามีเสียไปแล้วเมื่อ 16 ปีก่อน คุณป้ามาอยู่ที่กระทรวงพาณิชย์ได้ 19 วันแล้ว (คือมาตั้งแต่วันแรกของการชุมนุม หรือ 6 ก.พ. 2557) คุณป้าบอกความรู้สึกดีๆ ว่า ดีใจที่คนกรุงเทพฯ ต้อนรับดี ตอนแรกกลัวคิดว่าคนกรุงเทพฯ จะรังเกียจที่ชาวนามาสร้างความเดือดร้อน แต่พอเห็นคนนำอาหาร สิ่งของมาบริจาคก็ดีใจ พอถึงช่วงเย็นๆ ก็มีคนที่เลิกงานแล้วแวะมาคุยด้วยทุกวัน คุณป้าบอกว่าไม่รู้หรือว่าที่คนอื่น (หมายถึงกลุ่ม กปปส.) เขาชุมนุมกันอยู่ตรงไหน เพราะไม่กล้าออกจากที่นี่ ไปไหนไม่ถูก กลัวระเบิดด้วย

พอลถามว่า กำนันหรือผู้ใหญ่บ้านที่บ้านของคุณป้าช่วยอะไรได้ไหม คุณป้า (รวมทั้งคนที่มาจากที่เดียวกันที่นั่งอยู่ใกล้ๆ) ถึงกับส่ายหน้าแล้วร้องออกมา....[ขอไม่บันทึกส่วนนี้] แต่ก็ยังดีที่แกนนำมาช่วยทำให้ชาวนารวมตัวกันมาในครั้งนี้

คุณป้าสำลี รุ่งเรือง

ใกล้ๆ คุณบ้าน้ำลำลี มีสุภาพสตรีอีกท่านหนึ่ง คือ **คุณมาลี พุ่มพวง** อายุ 34 ปี อยู่ ต.หนองขาว เช่นเดียวกัน เธอเล่าเรื่องราวต่างๆ ให้ผมฟังมากมาย

คุณมาลีทำนา 21 ไร่ เป็นนาของตัวเอง 18 ไร่ และเช่าอีก 3 ไร่ ในส่วนนาที่เช่า จะจ่ายค่าเช่าคิดเป็น 1 ใน 3 ของรายได้จากที่นา นั้น (คือแบ่งรายได้เป็น 3 ส่วน คุณมาลีได้ 2 ส่วน เจ้าของที่ได้ 1 ส่วน) งบประมาณของเธอระบุว่ารัฐบาลเป็นหนี้เธออยู่ราว 160,000 บาท

คุณมาลีมีลูกชาย 2 คน คนโตอายุ 14 ปี คนเล็กอายุ 12 ปี ลูกคนโตชอบตกปลา และชอบอ่านหนังสือเกี่ยวกับการตกปลา รู้เรื่องรอก เรื่องเบ็ด ฯลฯ ดีมาก ส่วนลูกคนเล็กอยากเลี้ยงวัว เธอก็แนะนำลูกไปว่าน่าเรียนด้านปศุสัตว์ และมีความใฝ่ฝันอยากให้ลูกได้เรียนที่ ม.เกษตรศาสตร์ กำแพงแสน

เธอบอกว่าลูกวัยรุ่นก็พยายามช่วยพ่อแม่ในเรื่องปัญหาเงินค่าข้าว โดยพวกเขาคุยกับเพื่อนๆ (บางทีก็คุยผ่าน facebook บ้าง) และมีอยู่ครั้งหนึ่งที่กลุ่มเด็กวัยรุ่นเดินทางไปขอความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่บางคนในชุมชน แต่กลับโดนชักปืนไล่ จนกลุ่มเด็กวัยรุ่นต้องถอยออกมา

คุณมาลีคิดว่ารัฐบาลน่าจะมีทางแก้ไขปัญหาลหลายทาง เช่น อาจทยอยจ่ายชวาวนาก็ได้ เพราะทุกคนเดือดร้อนเหมือนกันหมด เช่น ให้งวดแรกให้เงินมา 25% ซึ่งจะช่วยให้แต่ละคนมีเงินที่นำไปใช้ได้ก่อน

เกี่ยวกับนโยบายการให้กู้เงินของ ธกส. เธอบอกว่า ต้องรวมกลุ่มกัน 5 คนขึ้นไป แล้วกู้ได้ 70% ของเงินในใบประทวน แต่จะคิดดอกเบี้ย 7% ต่อปี ถึงตรงนี้ เธอหยุดนิดหนึ่ง แล้วพูดเปรยขึ้นมาว่า....ทำไมเราถึงต้องเสียดอกเบี้ยให้กับเงินของเราเองด้วย?

ตอนที่ชาวนาไปขอพบนายกฯ รักษาการ ที่สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม เธอก็ไปด้วย คุณมาลีบอกว่าเขาก็นำชาวนาด้วยรั้วลวดหนาม ไม่ให้เข้า และบอกว่าห้ามเปานกหวีด ห้ามให้ร้อง ซึ่งเธอก็ยินดีทำตาม เธอบอกว่าชาวบ้านนับพันตากแดดรอ แต่พวกเขาอยู่บนห้องแอร์ คงไม่เดือดร้อนอะไร

ตอนที่นายกิตติรัตน์ ณ ระนอง รักษาการรองนายกฯ ลงมาหาชาวนา คุณมาลีรู้สึกมีความหวังอย่างมาก แต่ในที่สุด เธอก็ผิดหวังอย่างแรงเมื่อได้ยิน รักษาการรองนายกฯ พูดในทำนองว่า รู้สึกตกใจที่เพิ่งรู้ว่ามีชาวนาที่ถือใบประทวนเดือนตุลาคม 2556 ยังไม่ได้รับเงิน!

คุณมาลีบอกว่า พูดอย่างนี้ก็แสดงว่าเขาไม่รู้เรื่องอะไรเลย ไม่สนใจติดตามโครงการเลย รองนายกฯ ไม่รู้เรื่องนายกฯ ก็ไม่รู้เรื่อง เธอพูดซ้ำหลายครั้งว่า สงสัยมากๆ เลยกว่ารัฐบาลนี้จริงใจกับชาวนาแค่ไหน?

ระหว่างที่ผมคุยกับคุณป้าสำลีและคุณมาลีอยู่นั้น พิธีกรในที่ชุมนุมก็แจ้งเรื่องต่างๆ ให้ชาวนาได้รับทราบ แต่มีเรื่องเล็กๆ เรื่องหนึ่งที่ผมรู้สึกประทับใจ จึงขอบันทึกเอาไว้ ณ ที่นี้ด้วย พิธีกรได้คุยกับคุณยายท่านหนึ่ง โดยบอกทุกคนว่า ในที่แห่งนี้ คนส่วนใหญ่อายุ 50 หรือ 60 กัน แต่มีคุณยายท่านหนึ่งอายุ 80 แล้ว มาจากจังหวัดพิจิตร เนื่องจากอายุมาก จึงทำนาไม่ไหวแล้ว แต่ให้ลูกชายทำ ทว่าคุณยายก็มาร่วมชุมนุมชาวนาที่กระทรวงพาณิชย์ด้วย (ภายหลังทราบว่า คุณยายชื่อ สอน)

คุณพิธีกรเล่าว่าตอนที่นำอาหาร นม หรือขนม ไปให้คุณยาย คุณยายจะคืนมาครึ่งหนึ่ง โดยบอกว่าให้เก็บไว้ให้คนที่มาทีหลัง...ทำเอาผมรู้สึกอึ้งอัมเมใจที่ได้ยินเรื่องราวอันงดงามนี้ สักพักคุณยายก็ลุกขึ้นมาเดิน ผมจึงเก็บภาพท่านไว้

คุณยายอายุ 80 ปี จากจังหวัดพิจิตร

ความเดือดร้อนครั้งนี้ไม่ได้เกิดกับขบวนการเท่านั้น แต่ยังมีผลกระทบลุกล้ำต่อเนื่องอีกด้วย ขบวนการเช่ารถเกี่ยววนวดข้าวในอัตราไร่ละ 650 บาท โดยจะจ่ายค่าเช่าให้เจ้าของรถหลังจากที่ได้รับเงินจาก ธกส. แล้ว แต่เมื่อเกิดปัญหา ขบวนการก็ต้องติดค้างชำระค่าเช่ารถ มองจากมุมมองของเจ้าของรถคิดรวมเป็นเงินราว 3 ล้านบาท และนี่เองที่ทำให้เจ้าของรถเกี่ยววนวดข้าว ได้ติดตามมาร่วมชุมนุมกับขบวนการด้วย เพราะถ้าขบวนการได้เงิน เขาก็ได้เงิน แต่ต่อมาเมื่อเจ้าของรถเองรับภาระหนี้สินไม่ไหว เพราะมีค่าใช้จ่ายต่างๆ ด้วยเช่นกัน จึงได้ประกาศขายรถเกี่ยววนวดข้าว

ประกาศขายรถเกี่ยววนวดข้าว (ป้ายทางขวามือ)

หลังอาหารกลางวัน แกนนนำประกาศว่าจะพาขบวนการไปเดินเล่น โดยยังไม่ได้บอกว่าจะไปที่ไหน ผมก็กระโดดขึ้นรถบัสตามไปด้วย จนในที่สุด รถก็มาหยุดที่หน้าฐานทัพอากาศดอนเมือง อันเป็นสถานที่ประชุมของคณะรัฐมนตรีรักษาการ

พอไปถึง ก็มีตำรวจมาตั้งแถวปิดทางเข้าออกถึง 2 กองร้อย ตำรวจเหล่านี้มาจากคุุบลราชธานีได้ 3 วันแล้ว หลังจากนั้นก็มีทหาร 2 นายออกมาพูดคุยด้วย ทั้งสองท่านนี้ยิ้มแย้มแจ่มใสดี และมีอยู่ช่วงหนึ่งที่คนหนึ่งบอกให้ขบวนการใจเย็นๆ และเริ่มร้องเพลงชาติให้ฟัง (แต่ร้องได้แค่ท่อนแรก ก็โดนเบรคไปเสียก่อน)

แถวตำรวจกั้นทางเข้าฐานทัพอากาศดอนเมือง

อย่างที่ทราบกันโดยทั่วไปว่า ชาวนาไม่ได้พบรักษาการนายกฯ อย่างที่หวัง และต้องกลับที่มั่นในที่สุด แต่ในระหว่างนั้นก็มีเหตุการณ์บางอย่างที่ผมเก็บภาพมาฝาก นั่นคือ ชาวนาสุภาพสตรีท่านหนึ่ง เดินอย่างกล้าหาญเข้าไปหาแผงตำรวจ พุดกับตำรวจ ได้สักพัก ก็บอกว่าฉันมามือเปล่า ไม่มีอาวุธอะไร จะมีก็แค่ใบประทวนติดมาด้วย เพราะต้องการเงินค่าข้าวเท่านั้น

ชาวนาแสดงใบประทวนต่อหน้าแถวตำรวจ

บนรถบัส ขณะเดินทางกลับไปยังกระทรวงพาณิชย์ ผมขึ้นไปทางท้ายรถบัสคันหนึ่ง แล้วนั่งกับพื้นที่อยู่ติดกับที่นั่งแถวหลังสุด ตรงนี้ทำให้มีโอกาสได้คุยกับ **คุณลุงโกย เอกจิตร**

ลุงโกยอายุ 60 ปี (เกิด พ.ศ.2497) เป็นชาวนา อ.ท่าม่วง จ.กาญจนบุรี คุณลุงมีที่นา 20 ไร่ และมีไร่มันสำปะหลัง ระหว่างที่ยังไม่ได้รับเงินค่าข้าว ก็ต้องนำเงินที่ได้จากการขายมันสำปะหลังมาใช้ไปก่อน การทำไร่มันสำปะหลัง เริ่มในเดือนเมษายน 2556 ใช้เวลาราว 8-10 เดือน ก็ขายได้ คือราวเดือนมกราคม 2557 ที่ผ่านมา

ลุงโกย เอกจิตร

ลุงโกยเล่าว่าเคยเป็นสารวัตรกำนัน และประธานสภา อบต. เป็นผู้ดูแลกองทุนหมู่บ้าน และบอกว่า ขณะที่ชานายังไม่ได้เงินค่าข้าวนี้ ก็ทำให้กองทุนขาดเงินหมุนเวียนตามไปด้วย

เงินค่ารถที่มานี้เป็นเงินบริจาค และตอนออกมาที่ไร ก็จะมีด้านตำรวจหยุดรถเพื่อซักถามและถ่ายภาพทุกครั้ง ลุงโกยเป็นคนอารมณ์ดี และชอบพูดติดตลกว่า พอพวกเขา (ตำรวจ) พูดกล่อมว่าไปร่วมชุมนุมทำไม ไม่ได้ตั้งค์หรือ ลุงก็ตอบว่า [ขออภัยในความไม่สุภาพ]

"ก็กูต้องกินข้าว แดกซี่ได้ชะเมื่อไร"

ว่าแล้วลุงก็หัวเราะลั่น :-D

หลังกลับมาถึงที่ชุมนุม คุณป้าชานาท่านหนึ่งได้สอบถามขณะเดินอยู่ในที่ชุมนุมแล้วพูดสั้นๆ เพียงว่า "อิม" ระหว่างเดินคุยกันไปหาที่นั่ง คุณป้าก็พูดต่อว่า "เห็นตำรวจตั้งแถว ถือโล่ ถือกระบอง...แล้ว...อิม...กินอะไรไม่ลง"

พอนั่งลง คุณป้าก็หยิบไข่ต้ม 2 ฟอง ออกมา ไข่ต้มนี้มาจากที่ได้รับแจกตอนบายตันๆ ขณะที่อยู่หน้าฐานทัพ อากาศตอนเมือง ผมก็ทักว่าคุณป้ายังไม่ได้กินเลยนี่ครับ

คุณป้าก็เลยหยิบข้าวถุงนี้ออกมา (ดูภาพ) แล้วบอกว่า "เอาข้าวมาจากบ้านด้วย ออกมาตั้งแต่ตี 4 ยังไม่ได้กินเหมือนกัน....มัน...อิม ตั้งแต่เกิดมาจนอายุเท่านี้ ไม่เคยเจออะไรอย่างนี้"

คุณป้าบรรจง แก้วเกตุ

ผมถามไถ่ชื่อของคุณบ้าง ก็ได้ทราบว่าท่านชื่อ **บรรจง แก้วเกตุ** อายุ 63 ปี เป็นชาวนา อ.ท่าม่วง จ.กาญจนบุรี มีที่นาของตัวเองอยู่ 30 ไร่ ไร่ประทอนตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2556 คุณบ๊อบอกว่า อยู่ตรงนี้ (ที่ชุมนุม) ไม่ได้ตลอด ต้องกลับไปทำงานที่บ้าน ไม่งั้นก็ไม่มีอะไรกิน แต่มีอยู่ประโยชน์หนึ่งที่ผมจำได้อย่างแม่นยำ คุณบ๊อบอกว่า

"ชาวนาทำแต่นา ไม่รู้ว่าเขาทำอะไรกันอยู่ ทำไม่ไม่ขายข้าว...."

อ่านถึงตรงนี้แล้ว คุณผู้อ่านรู้สึก "อิม" เหมือนผมไหมครับ.....

จุมทรัพย์ทางปัญญา

ชมภาพการชุมนุมของชาวนาที่กระทรวงพาณิชย์และหน้าฐานทัพอากาศดอนเมือง เมื่ออังคารที่ 25 กุมภาพันธ์ 2557 เพิ่มเติมได้ที่ ห้องสมุด Buncha's Library ที่ www.facebook.com/groups/buncha2509.library แล้วเข้าไปในอัลบั้มภาพชื่อ ทุกข์ของชาวนา 2 (อังคาร 25 กุมภาพันธ์ 2557)